

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

– комунального закладу Сумської обласної ради вивчали показники захворюваності дітей на мікроспорію у період з 2009 по 2013 роки.

Результати дослідження. Вивчення показників та динаміки захворюваності дітей віком від народження до 18 років на мікроспорію у північно-східному регіоні України у період з 2009 року по 2013 рік показало наступне. У 2009 році захворюваність дітей на мікроспорію була високою і становила 13,6 на 100 тисяч населення, або 160 випадків захворювання. За підсумками 2010 року захворюваність дітей на мікроспорію знизилась на 16,9% порівняно з тим же звітним періодом 2009 року і склала 11,3 на 100 тисяч населення, що відповідає 132 випадкам проти 160 випадків захворюваності у 2009 році. Починаючи з наступного року починається хвилеподібне зростання захворюваності дітей на мікроспорію. Так, у 2011 році захворюваність дітей на мікроспорію зросла на 20% і становила 14,1 на 100 тисяч населення, або було виявлено 164 випадки захворювання дітей. У наступні два роки захворюваність дітей на мікроспорію у досліджуваному регіоні України продовжувала зростати. Так, у 2012 році було виявлено 172 випадки захворюваності дітей, тобто захворюваність вже становила 14,9 на 100 тисяч населення і відповідно зросла на 5,4%. У наступному 2013 році захворюваність дітей на мікроспорію продовжувала зростати і становила 16,3 на 100 тисяч населення (було зареєстровано 186 випадків захворювання). Порівнюючи захворюваність дітей у 2012 та у 2013 році необхідно відмітити, що захворюваність дітей зросла на 8,6%. Загалом, за проаналізований період епідеміологічна ситуація по захворюваності дітей віком від народження до 18 років на мікроспорію є складною. За останні роки захворюваність дітей продовжувала зростати: у 2013 році порівняно з 2010 роком захворюваність дітей на мікроспорію зросла у 1,5 рази.

Висновки. За проаналізований період відбулось зростання захворюваності дітей на мікроспорію у північно-східному регіоні України. Враховуючи значний рівень захворюваності дітей та її щорічне зростання, необхідне суттєве удосконалення заходів для її зниження.

ВИВЧЕННЯ ПРОТИСУДОМНОЇ ДІЇ ПОХІДНОГО 2-ОКСОІНДОЛІН-3-ГЛІОКСИЛОВОЇ КИСЛОТИ

Литвиненко С.С., Масич О.Б.

Науковий керівник: Луценко Р.В.

*ВДНЗУ “Українська медична стоматологічна академія” м. Полтава,
кафедра експериментальної та клінічної фармакології*

Мета роботи - встановити протисудомну активність у похідного 2-оксііндолін-3-гліооксилової кислоти на моделі гострих миоклонических судом, викликаних коразолом, пікротоксину і тиосемікарбазидом. В експериментах на дорослих щурах обох статей лінії Wistar встановлена ефективна доза (ED₅₀) етилового ефіру 2-гідро-N-нафтален-1-іл-2-(2-окси-1,2-дигідро-індол-3-іліден)-ацетамід в тесті максимального електрошоку. Вивчено вплив профілактичного введення сполуки у дозі ED₅₀, препаратів порівняння: діазепаму і натрію вальпроату на хемоіндукований епілептогенеза. Проконвульсанти (коразол, пікротоксин і тиосемікарбазид) викликали розвиток судомного синдрому, що оцінювали за тривалістю латентного періоду настання судом (сек.), інтенсивністю судом (бали), кількістю судомних актів, тривалості судом (сек.) і кількості тварин у групі, що вижили. У тесті максимального електрошоку ED₅₀ похідного 2-оксііндоліну становила 12 мг/кг. У цій дозі сполука, аналогічно діазепаму, ефективно зменшувало вираженість судомного синдрому викликаного коразолом. Це проявлялося збільшенням латентного періоду початку судом у 1,9 рази (p<0,001), зменшенням інтенсивності судом у 1,7 рази (p<0,001), зменшенням кількості судомних актів у 2,1 рази (p<0,001), зменшенням тривалості ковульсивного синдрому в 2,3 рази на фоні зменшенням летальності тварин (p<0,001). Профілактичне введення речовини подовжувало латентний період виникнення судом у 2,0 рази (p<0,001), достовірно зменшувало кількість, інтенсивність і тривалість судом і попереджало летальність щурів після введення пікротоксину. Також похідне 2-оксііндоліну достовірно збільшувало латентний період

початку судом і зменшувала вираженість тіосемікарбазидового судомного синдрому. При цьому сполука за протисудомною активністю не поступалася референс-препаратам. Речовина 2-гідро-N-нафтален-1-іл-2-(2-окси-1,2-дигідро-індол-3-іліден)-ацетамід у дозі 12 мг/кг ефективно попереджало розвиток судомного синдрому, викликаного введенням ГАМК-конвульсантів.

ОСОБЛИВОСТІ ДІЇ НЕОГЕМОДЕЗУ ЗА УМОВ ГОСТРОЇ КРОВОВТРАТИ

Литвиненко А.С., Цибулько Ю.О.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Важнича О.М.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра експериментальної та клінічної фармакології

м. Полтава

Вступ. Неогемодез – плазмозамінний розчин низькомолекулярного полівінілпіролідону, який має комплексоутворюючі властивості, зв'язує токсини та виводить їх із сечею. Він призначається при сепсисі, перитоніті, опіковій хворобі, інфекціях, гострих отруєннях.

Мета роботи – дослідити вплив неогемодезу на гематологічні показники та перекисне окиснення ліпідів при гострій крововтраті.

Методи дослідження. Експерименти виконані на 57 білих щурах-самцях, у яких моделювали гостру втрату 25% крові та здійснювали її лікування шляхом інтраперитонеального введення 1мл неогемодезу. Тваринам із контрольною патологією вводили 1мл стерильного 0,9% розчину натрію хлориду. Інтактні щури слугували контролем. Через 3 та 72 год після вилучення крові визначали загальну кількість еритроцитів (RBC), гематокрит (Hct), загальний гемоглобін (Hb) і число ретикулоцитів (Rt). В еритроцитах досліджували вміст продуктів, які реагують з 2-тіобарбітуриовою кислотою (ТБК-АП) та активність супероксиддисмутази (СОД).

Результати дослідження. Встановлено, що крововтрата без фармакокорекції супроводжувалася зниженням основних показників «червоної крові». Через 3 год після неї RBC, Hb та Hct зменшувалися в 1,4 разу, а вміст Rt був на рівні контролю. Через 72 год RBC та Hct залишалися зниженими в 1,2 разу, а вміст Rt у крові був в 1,5 разу більший, ніж у контролі. Розвиток анемічного синдрому поєднувався з оксидативним стресом, що характеризувалося накопиченням в еритроцитах ТБК-АП. При введенні неогемодезу через 3 год спостерігалось зростання RBC, Hb та Hct без істотного впливу на число Rt у крові порівняно з крововтратою без фармакокорекції. Через 72 год на фоні дії препарату RBC, Hb та Hct не відрізнялись від таких за контрольної патології, а вміст Rt підвищувався у порівнянні з нею. Досліджуваний плазмозамінник через 3 год після крововтрати знижував концентрацію ТБК-АП в еритроцитах і збільшував активність СОД в 1,4 разу. Аналогічна спрямованість процесів зберігалась і через 72 год. Отже, неогемодез при гострій крововтраті в лабораторних тварин коригує гематологічні показники, посилює регенераторну реакцію еритроциту та обмежує надлишкову ліпопероксидацію. Це може бути основою для подальших досліджень з метою розширення показань до застосування препарату в клініці невідкладних станів і медицині катастроф.